

[Holstein.]

Betragtning staar jeg ved den Dag i Dag, den strider aldeles ikke mod min Stilling til Militærforliget af 1922, saa lidt som mine Udtalelser paa Mødet i Thisted i 1921 i Virkeligheden er i Modstrid med min Stilling siden hen efter 1922, simpelthen fordi der den Gang aldeles ikke forelaa et Militærforlig som det, vi fik i 1922, og fordi jeg fremdeles hylder den Opfattelse, at det er umuligt at naa til et Forsvar, som virkelig er et Forsvar, saaledes som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, udtrykte sig under første Behandling af Militærforslaget — det kan være, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har skiftet Opfattelse, det ved jeg ikke —, uden i Forstaaelse mellem det konservative Folkeparti og Venstre.

Jeg skal derefter forlade det ærede Medlem Hr. Hedelund og afvente Møde med ham paa ny oppe i Aarhus Amt, hvor jeg ikke nærer Tvivl om, at det ærede Medlem vil vise mig samme personlige Agtpaagivenhed og Omsorg og Anerkendelse, som han har vist mig i sin 10 Aars Jubilæumstale her i Salen i Dag. Han har i sidste Valgkampagne været en flittig Fremhæver af — det har mine socialdemokratiske Modkandidater slet ikke benyttet tilnærmelsesvis i den Grad som han —, en Fremhæver af, at jeg ikke offentligt turde — hvad der skulde vise, at jeg i Virkeligheden var en Kryster i Politik — vedstaa mine saakaldte Injurier mod højstaaende Embedsmænd. Jeg tror, at dette udmærkede personlige Agitationsmiddel i næste Valgkampagne maa gaa ud af det ærede Medlem Hr. Hedelunds Program.

Naar det ærede Medlem Hr. Hedelund med Forargelse henviser til, at jeg i 1922 talte om Lakajer og Hejdukker, vil jeg blot fremhæve, at det ærede Medlem i Valgkampagnen 1929 udtrykkelig bemærkede, at jeg jo ikke var andet end en politisk Hejdukke, som det kunde være morsomt at se og høre paa, men som ikke spillede nogen som helst politisk Rolle, og da det ærede Medlem er saa forvænt med politiske Roller, er det ikke saa underligt, at det er et Emne, som det ærede Medlem har følt sig særlig kaldet til at drage frem i Valgkampagnen overfor sine Vælgere. Jeg venter, som sagt, at finde det ærede Medlem Hr. Hedelund paa samme Linie i kommende Valgkampagner, det er ham velundt, det gør ikke mig noget.

For en Konservativ, som i Aarevis har været Modstander af det, der i sin Tid kaldtes „det borgerlige Samarbejde under

Venstres Førerskab“, og siden en ikke mindre Modstander af det, man kunde kalde det borgerlige Samarbejde uden Førerskab, er det en stor Tilfredsstillelse at være Vidne til, ikke blot at det konservative Folkeparti endrægtigt har erkendt — som det fik Udtryk i Partiets Valgopraab for et Aar siden —, at en selvstændig og uafhængig Konservatisme er nødvendig baade i vort politiske Liv og ud fra konservative Partisyndspunkter, men yderligere at se denne Grundopfattelse bekræftet ved den politiske Holdning, som det konservative Parti har indtaget overfor Socialdemokratiet og den socialdemokratiske Regering i den nu snart forløbne Rigsdagssamling. Det konservative Folkeparti har omsider forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens høj-røde Hest ikke er et farligt Dyr, at det ikke er en ung og fyrrig Hest, besjælet først og fremmest af Lysten til Kapløb, af Lysten til at komme hurtigt af Sted og til at komme langt frem — ej heller er det en stor og stærk Træ-... Trækhest... (Munterhed. *Tilraab: Trækhest!*)... Nej, *det* er det ikke, det vil jeg indrømme, i hvert Fald ikke for dem, der i sin Tid sad paa Trækhesten — men det er heller ikke en stor og stærk Trækhest, som skummer hvidt af Iver efter at lægge sig i Selen for at frelse det nødstedte, det underkuede og udbyttede, af den forrige Venstreregering saa haardt mishandlede arbejdende Folk. Nej, den røde Hest synes nærmest at gøre Indtryk af at være om ikke gammel, saa i hvert Fald en ældre og ud-tjent — samtidig meget veltjent — Hest, som græsser fredeligt paa de Foderpladser, som tilbyder sig, som nyder den signede Dag og ser Tiden an! Denne Hest behøver det konservative Folkeparti i Sandhed ikke at frygte, saa meget mere som Partiet, hvis det ser den nærmere efter paa Skindet, vil finde, at det røde Skind er pakfuldt af sorte Haar. Nej, det er ikke nogen farlig Hest, og det er derfor ogsaa saa forstaaeligt — det har jeg fremhævet saa mange Gange, og nu glæder det mig at se det realiseret —, at det konservative Folkeparti paa mangfoldige Omraader kan komme til Forstaaelse med det socialdemokratiske Parti.

Naar man har hævdet, at de Forstaaelser, vi i den forløbne Samling er kommet til med det socialdemokratiske Parti, udelukkende er af saglig Natur og ikke af politisk Natur, saa maa jeg sige, at jeg synes, denne Betragtning er ganske forkert. En Lovforanstaltning som Loven om Elektrificering af Nærtrafikken ved København er absolut af politisk Natur; at de Konservative og Socialdemokratiet kan enes om